

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 12. heinäkuuta 2023
(OR. en)**

**2018/0107(COD)
LEX 2249**

**PE-CONS 3/1/23
REV 1**

**CYBER 9
COPEN 20
JAI 70
DROIPEN 13
ENFOPOL 34
TELECOM 15
EJUSTICE 4
MI 50
DATAPROTECT 12
CODEC 73**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
NIMETTYJEN TOIMIPAikkoJEN NIMEÄMISTÄ JA LAILLISTEN EDUSTAJIEN
NIMITTÄMISTÄ KOSKEVISTA YHDENMUKAISTETUISTA SÄÄNNÖISTÄ SÄHKÖISTEN
TODISTEIDEN KERÄÄMISEKSI RIKOSOIKEUDELLISISSA MENETTELYISSÄ**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2023/...,**

annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023,

**nimettyjen toimipaikkojen nimeämistä ja laillisten edustajien nimittämistä
koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä sähköisten todisteiden
keräämiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 88.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. kesäkuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. kesäkuuta 2023.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Verkkopohjaisia palveluja voidaan tarjota mistä käsin tahansa, eivätkä ne edellytä fyysistä infrastruktuuria, tiloja tai henkilöstöä maassa, jossa asianomainen palvelu tarjotaan, tai ylipäättään sisämarkkinoilla. Tämän vuoksi voi olla vaikeaa soveltaa ja panna täytäntöön kansallisessa ja unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita, joita sovelletaan kyseisiin palveluntarjoajiin, erityisesti velvoitetta noudattaa oikeusviranomaisen määräystä tai päätöstä. Näin on erityisesti rikosoikeudessa, jossa jäsenvaltioiden viranomaisilla on vaikeuksia antaa tiedoksi päätöksiään, varmistaa niiden noudattaminen ja panna ne täytäntöön, erityisesti silloin, kun asianomaiset palvelut tarjotaan niiden alueen ulkopuolella sijaitsevasta paikasta. Tässä tilanteessa jäsenvaltiot ovat toteuttaneet useita erilaisia toimenpiteitä, jotta niiden lainsäädäntöä voitaisiin soveltaa ja panna täytäntöön tehokkaammin. Tähän sisältyy toimenpiteitä, joiden avulla palveluntarjoajien kanssa voidaan asioida rikosoikeudellisissa menettelyissä tarvittavan sähköisen todistusaineiston saamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jotkin jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tai harkitsevat hyväksyvänsä lainsäädäntöä, jossa määrätään laillinen edustus niiden alueella pakolliseksi tietyille palveluntarjoajille, jotka tarjoavat palveluja kyseisellä alueella. Tällaiset vaatimukset luovat esteitä palvelujen vapaalle tarjoamiselle sisämarkkinoilla.

- (2) On olemassa riski, että unionin laajuisen lähestymistavan puuttuessa jäsenvaltiot yrittävät korjata puutteita, joita esiintyy sähköisten todisteiden keräämisessä rikosoikeudellisissa menettelyissä, asettamalla erilaisia kansallisia velvoitteita. Tällaiset erilaiset kansalliset velvoitteet loisivat uusia esteitä palvelujen vapaalle tarjoamiselle sisämarkkinoilla.
- (3) Unionin laajuisen lähestymistavan puuttuminen aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta, joka vaikuttaa sekä palveluntarjoajiin että kansallisiin viranomaisiin. Palveluntarjoajiin, jotka ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai tarjoavat palveluja eri jäsenvaltioissa, sovelletaan erilaisia ja mahdollisesti ristiriitaisia velvoitteita, minkä vuoksi tällaisiin palveluntarjoajiin sovelletaan erilaisia seuraamuksia rikkomustapauksissa. Tällaiset rikosoikeudellisiin menettelyihin liittyvät erot lisääntyvät todennäköisesti entisestään, koska viestintä- ja tietoyhteiskunnan palvelut ovat yhä tärkeämpiä jokapäiväisessä elämässä ja yhteiskunnissa. Tällaiset erot eivät ole pelkästään este sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, vaan ne aiheuttavat lisäksi ongelmia unionin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamiselle ja moitteettomalle toiminnalle.

- (4) Oikeudellisen kehyksen erojen välttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että sisämarkkinoilla toimivilla yrityksillä on samat tai samankaltaiset velvoitteet, unioni on hyväksynyt lähialoihin, kuten tietosuojaan, liittyen eri säädöksiä, esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY². Rekisteröityjen tietosuojan tason parantamiseksi asetuksessa (EU) 2016/679 säädetään, että rekisterinpitäjien tai henkilötietojen käsittelijöiden, jotka eivät ole sijoittautuneita unioniin mutta jotka tarjoavat tavaroita tai palveluja unionissa oleville rekisteröidyille tai seuraavat rekisteröityjen käyttäytymistä niiltä osin kuin käyttäytyminen tapahtuu unionissa, on nimettävä laillinen edustaja unionissa, paitsi jos tietojen käsittely on satunnaista eikä kohdistu laajamittaisesti erityisiin henkilötietoryhmiin tai rikostuomioita tai rikkomuksia koskeviin henkilötietoihin eikä todennäköisesti aiheuta käsittelyn luonne, asiayhteys, laajuus ja tarkoitukset huomioon ottaen riskiä luonnollisen henkilön oikeuksille ja vapauksille tai jos rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on viranomainen tai julkishallinnon elin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (5) Asettamalla tiettyjen palveluntarjoajien nimettyjen toimipaikkojen nimeämiseksi ja laillisten edustajien nimittämiseksi unionissa yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamien, sähköisten todisteiden keräämistä rikosoikeudellisissa menettelyissä koskevien päätösten ja määräysten vastaanottamista, noudattamista ja täytäntöönpanoa, poistettaisiin olemassa olevat esteet palvelujen vapaalta tarjoamiselta ja ehkäistäisiin sitä, että tulevaisuudessa otetaan tältä osin käyttöön toisistaan poikkeavia kansallisia lähestymistapoja. Palveluntarjoajille olisi siksi luotava tasapuoliset toimintaedellytykset. Sen mukaan, ovatko palveluntarjoajat sijoittautuneet unioniin vai eivät, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että palveluntarjoajat nimeävät nimetyn toimipaikan tai nimittävät laillisen edustajan. Nämä nimettyjen toimipaikkojen nimeämistä ja laillisten edustajien nimittämistä koskevat yhdenmukaistetut säännöt eivät saisi vaikuttaa palveluntarjoajien unionin muun lainsäädännön mukaisiin velvoitteisiin. Lisäksi olisi helpotettava nykyistä tehokkaampaa rikosalan lainvalvontaa unionin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella.

- (6) Tässä direktiivissä säädettyjen nimettyjen toimipaikkojen ja laillisten edustajien olisi toimittava vastaanottajina annettaessa päätöksiä ja määräyksiä sähköisten todisteiden keräämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/...¹⁺, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/41/EU² ja keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti tehdyn yleissopimuksen³ perusteella, myös silloin, kun kyseiset päätökset ja määräykset toimitetaan todistuksen muodossa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., eurooppalaisista esittämismääräyksistä ja eurooppalaisista säilyttämismääräyksistä sähköisten todisteiden hankkimiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä ja rikosoikeudellisten menettelyjen perusteella annettujen vapaudenmenetyksen käsittävien rangaistusten täytäntöönpanoa varten (EUVL L ...).

+ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä (EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1).

³ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti tehty yleissopimus keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä (EYVL C 197, 12.7.2000, s. 3) ja siihen liitetty pöytäkirja (EYVL C 326, 21.11.2001, s. 2).

Nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan käytön olisi tapahduttava oikeudellisiin menettelyihin sovellettavissa välineissä ja lainsäädännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti, myös silloin, kun kyseiset välineet mahdollistavat määräysten antamisen rajat ylittävissä tilanteissa suoraan palveluntarjoajan nimetylle toimipaikalle tai lailliselle edustajalle tai perustuvat toimivaltaisten oikeusviranomaisten väliseen yhteistyöhön. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, johon nimetty toimipaikka on sijoittautunut tai jossa laillinen edustaja asuu, olisi toimittava asiaa koskevassa välineessä niille asetetun tehtävän mukaisesti silloin, kun näiden osallistumisesta säädetään. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava osoittaa päätöksiä ja määräyksiä sähköisten todisteiden keräämiseksi kansallisen lainsäädännön perusteella luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka toimii palveluntarjoajan laillisena edustajana tai nimettynä toimipaikkana niiden alueella.

- (7) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka tarjoavat palveluja unionissa ... päivänä ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä], ovat velvollisia nimeämään vähintään yhden nimetyn toimipaikan tai nimittämään vähintään yhden laillisen edustajan ... päivään ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] mennessä ja että palveluntarjoajat, jotka alkavat tarjota palveluja unionissa tuon päivän jälkeen, nimeävät vähintään yhden nimetyn toimipaikan tai nimittävät vähintään yhden laillisen edustajan kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona ne alkavat tarjota palveluja unionissa. Tällainen nimetty toimipaikka tai laillinen edustaja voisi myös toimia usean palveluntarjoajan, erityisesti palveluntarjoajina toimivien pienten tai keskisuurten yritysten, yhteisenä toimipaikkana tai edustajana, sanotun kuitenkin rajoittamatta tietosuojatakeiden soveltamista.

- (8) Velvoitetta nimetä nimetty toimipaikka tai nimittää laillinen edustaja olisi sovellettava palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat palveluja unionissa eli yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tilanteet, joissa palveluntarjoaja on sijoittautunut jonkin jäsenvaltion alueelle ja tarjoaa palveluja yksinomaan kyseisen jäsenvaltion alueella.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi voitava jatkossakin asioida niiden alueelle sijoittautuneiden palveluntarjoajien kanssa sähköisten todisteiden keräämiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä täysin kansallisissa tilanteissa unionin oikeuden ja niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Sen estämättä, mitä kansallisessa lainsäädännössä tällä hetkellä säädetään mahdollisuuksista asioida palveluntarjoajien kanssa jäsenvaltioiden omalla alueella, jäsenvaltioiden ei pitäisi kiertää tämän direktiivin tai asetuksen (EU) 2023/...⁺ perustana olevia periaatteita.
- (10) Sen määrittäminen, tarjoaako palveluntarjoaja palveluja unionissa, edellyttää arviointia siitä, antaako palveluntarjoaja luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa mahdollisuuden käyttää sen palveluja. Pelkkää verkkorajapinnan saatavuutta unionissa, kuten esimerkiksi palveluntarjoajan tai välittäjän verkkosivuston tai sähköpostiosoitteen tai muiden yhteystietojen saatavuutta, olisi kuitenkin yksinään pidettävä riittämättömänä sen määrittämiseksi, että palveluntarjoaja tarjoaa palveluja unionissa tässä direktiivissä tarkoitettulla tavalla.

⁺ Virallinen lehti: lisätään asiakirjassa PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) olevan asetuksen numero.

- (11) Sen määrittäminen, tarjoaako palveluntarjoaja palveluja unionissa, edellyttää paitsi arviointia siitä, antaako palveluntarjoaja luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa mahdollisuuden käyttää sen palveluja, myös sen toteamista, onko olemassa olennainen yhteys unioniin. Olisi katsottava, että tällainen olennainen yhteys unioniin on olemassa, jos palveluntarjoajalla on toimipaikka unionissa. Jos tällaista toimipaikkaa ei ole, olennaisen yhteyden kriteerin olisi perustuttava erityisiin tosiseikkoihin perustuviin kriteereihin, kuten siihen, että sillä on huomattava määrä käyttäjiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai että sen toimintoja on kohdennettu yhteen tai useampaan jäsenvaltioon. Toimintojen kohdentaminen yhteen tai useampaan jäsenvaltioon olisi määritettävä kaikkien asiaankuuluvien olosuhteiden perusteella, mukaan lukien sellaiset seikat kuin kyseisessä jäsenvaltiossa yleisesti käytettävän kielen tai rahayksikön käyttö tai mahdollisuus tilata tuotteita tai palveluja.
- Toimintojen kohdentaminen tiettyyn jäsenvaltioon voidaan päätellä myös siitä, että kansallisessa sovelluskaupassa on saatavilla asiaankuuluva sovellus, tai siitä, että palveluntarjoaja on mainostanut palvelujaan paikallisesti tai kyseisessä jäsenvaltiossa yleisesti käytetyllä kielellä, taikka siitä, miten asiakassuhteita hoidetaan, esimerkiksi asiakaspalvelun tarjoamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa yleisesti käytetyllä kielellä.
- Olennaisen yhteyden olisi katsottava olevan olemassa myös silloin, kun palveluntarjoaja suuntaa toimintaansa yhteen tai useampaan jäsenvaltioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1215/2012¹ säädetyllä tavalla. Toisaalta palvelun tarjoamista pelkästään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/302² säädetyin syrjäintäkiellon noudattamiseksi ei pitäisi ilman muita perusteita katsoa toimintojen suuntaamiseksi tai kohdentamiseksi tietylle alueelle unionissa. Samoja seikkoja olisi käytettävä määritettäessä, tarjoaako palveluntarjoaja palveluja jäsenvaltion alueella.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

- (12) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen V osaston 4 luvun soveltamisalaan kuuluvia erilaisia välineitä sovelletaan jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön, kun rikosoikeudellisissa menettelyissä kerätään todisteita. Unionin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella sovellettavan vaihtelevan geometrian periaatteen vuoksi on tarpeen varmistaa, että tällä direktiivillä ei edistetä palvelujen tarjoamiseen sisämarkkinoilla liittyvien uusien eroavuuksien tai esteiden syntyä sallimalla se, että palveluntarjoajat, jotka tarjoavat palveluja jäsenvaltioiden alueella, nimeävät nimetyt toimipaikat tai nimittävät lailliset edustajat jäsenvaltioihin, jotka eivät ota osaa asiaa koskevaan oikeudelliseen välineeseen. Tästä syystä vähintään yksi nimetty toimipaikka laillinen edustaja olisi nimittävä tai nimitettävä jäsenvaltiossa, joka ottaa osaa asiaa koskeviin unionin oikeudellisiin välineisiin, jotta vältettäisiin riski tässä direktiivissä säädetyn nimeämisen tai nimittämisen vaikutuksen heikentymisestä ja hyödynnettäisiin yhteisvaikutuksia, joita saavutetaan sillä, että on olemassa nimetty toimipaikka tai laillinen edustaja, joka voi ottaa vastaan, noudattaa ja panna täytäntöön tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia päätöksiä ja määräyksiä, mukaan lukien asetuksen (EU) 2023/...⁺, direktiivin 2014/41/EU ja keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti tehdyn yleissopimuksennoja. Lisäksi sellaisen nimetyn toimipaikan tai nimitetyn laillisen edustajan nimeäminen, jota voidaan käyttää myös varmistamaan kansallisten oikeudellisten velvoitteiden noudattaminen, antaisi mahdollisuuden hyödyntää yhteisvaikutuksia, jotka saavutetaan osoittamalla selkeä yhteyspiste, jonka avulla palveluntarjoajiin voidaan ottaa yhteyttä todisteiden keräämiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä.

⁺ Virallinen lehti: lisätään asiakirjassa PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) olevan asetuksen numero.

- (13) Palveluntarjoajien olisi voitava vapaasti valita, mihin jäsenvaltioon ne nimeävät nimetyn toimipaikkansa tai tapauksen mukaan nimittävät laillisen edustajansa, eikä jäsenvaltioiden pitäisi voida rajoittaa tätä valinnanvapautta esimerkiksi määräämällä nimeämään nimetty toimipaikka tai nimittämään laillinen edustaja omalle alueelleen. Tässä direktiivissä olisi kuitenkin myös säädettävä tietyistä palveluntarjoajien valinnanvapautta koskevista rajoituksista, erityisesti siitä, että nimetyn toimipaikan olisi oltava sijoittautunut jäsenvaltioon tai tapauksen mukaan laillisen edustajan asuttava jäsenvaltiossa, jossa palveluntarjoaja tarjoaa palveluja tai johon se on sijoittautunut, sekä velvoitteesta nimetä nimetty toimipaikka tai nimittää laillinen edustaja johonkin jäsenvaltioon, joka ottaa osaa tässä direktiivissä tarkoitettuun oikeudelliseen välineeseen. Laillisen edustajan nimittämisen ei olisi sinällään katsottava merkitsevän palveluntarjoajan sijoittautumista.

- (14) Rikosoikeudellisissa menettelyissä kerättävien todisteiden kannalta merkityksellisimpiä palveluntarjoajia ovat sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat ja tietyt tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajat, jotka helpottavat käyttäjien välistä vuorovaikutusta. Sen vuoksi kummankin ryhmän olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan. Sähköiset viestintäpalvelut määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/1972¹, ja niihin kuuluvat henkilöiden väliset viestintäpalvelut, kuten internetpuhelu-, pikaviestintä- ja sähköpostipalvelut. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/1535² tarkoitettuihin tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajiin, jotka eivät ole sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia mutta jotka tarjoavat käyttäjilleen mahdollisuuden viestiä keskenään tai tarjoavat käyttäjilleen palveluja, joita voidaan käyttää tallentamaan tai muutoin käsittelemään tietoja heidän lukuunsa. Tässä noudatettaisiin Budapestissa 23 päivänä marraskuuta 2001 tehdyssä tietoverkkorikollisuutta koskevassa Euroopan neuvoston yleissopimuksessa (ETS nro 185), josta käytetään myös nimitystä Budapestin yleissopimus, käytettyjä käsitteitä. Tietojen käsittely olisi ymmärrettävä teknisessä mielessä siten, että sillä tarkoitetaan tiedon luomista tai manipulointia, toisin sanoen teknisiä operaatioita tietojen tuottamiseksi tai muuttamiseksi tietokoneiden laskentatehoa käyttämällä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 36).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien palveluntarjoajien luokkiin olisi sisällytettävä esimerkiksi verkossa toimivat markkinapaikat, jotka tarjoavat kuluttajille ja yrityksille mahdollisuuden viestiä keskenään, sekä muita säilytyspalveluja, myös silloin, kun palvelu tarjotaan pilvilaskennan välityksellä, sekä verkossa toimivat pelialustat ja verkossa toimivat rahapelialustat. Jos tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoaja ei tarjoa käyttäjilleen mahdollisuutta viestiä keskenään vaan ainoastaan palveluntarjoajan kanssa tai se ei tarjoa mahdollisuutta tallentaa tai muutoin käsitellä tietoja tai jos tietojen tallentaminen ei ole määrittävä osatekijä, joka on olennainen osa käyttäjille tarjottavaa palvelua, kuten verkossa etänä tarjottavat oikeudelliset sekä arkkitehtisuunnittelu- ja kirjanpitoalvelut, sen ei pitäisi kuulua tässä direktiivissä säädetyn 'palveluntarjoajan' määritelmän soveltamisalaan silloinkaan, kun kyseisen palveluntarjoajan tarjoamat palvelut ovat direktiivissä (EU) 2015/1535 tarkoitettuja tietoyhteiskunnan palveluja.

- (15) Tunnusten ja numeroiden myöntämiseen liittyvien internetin infrastruktuuripalvelujen tarjoajat, kuten verkkotunnusrekisterit ja niiden pitäjät sekä yksityisyys- ja välityspalvelujen tarjoajat tai internetprotokollaosoitteiden, jäljempänä 'IP-osoite', alueelliset internetrekisterit, ovat erityisen tärkeässä asemassa tunnistettaessa haitallisten tai vaarantuneiden verkkosivustojen takana olevia toimijoita. Niiden hallussa on tietoja, jotka voisivat tehdä mahdolliseksi rikolliseen toimintaan käytettävän verkkosivuston taustalla olevan henkilön tai yhteisön taikka rikollisen toiminnan uhrin tunnistamisen.

- (16) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle tai jotka tarjoavat palveluja siellä, antavat nimetyille toimipaikoilleen ja laillisille edustajilleen tarvittavat valtuudet ja resurssit miltä tahansa jäsenvaltiolta vastaanotettujen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten noudattamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet nimetyt toimipaikat tai niiden alueella asuvat lailliset edustajat ovat saaneet palveluntarjoajilta tarvittavat valtuudet ja resurssit miltä tahansa jäsenvaltiolta vastaanotettujen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten noudattamiseksi ja että nämä tekevät yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tällaisten päätösten ja määräysten vastaanottamisen jälkeen, sovellettavan oikeudellisen kehyksen mukaisesti. Tällaisten toimenpiteiden puuttumista tai niiden puutteita ei pitäisi voida käyttää perusteina tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien päätösten tai määräysten noudattamatta jättämiselle.

Palveluntarjoajien ei myöskään pitäisi voida käyttää puuttuvia tai tehottomia sisäisiä menettelyjä perusteina tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten vastaanottamisen jälkeen sovellettavasta oikeudellisesta kehyksestä johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättämiselle, koska ne ovat vastuussa tarvittavien resurssien ja valtuuksien antamisesta tällaisten päätösten ja määräysten noudattamisen takaamiseksi. Nimettyjen toimipaikkojen tai laillisten edustajien ei pitäisi myöskään voida perustella tällaista noudattamatta jättämistä väittämällä esimerkiksi, ettei niillä ole valtuuksia toimittaa tietoa. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten varmistettava, että sekä nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan että palveluntarjoajan voidaan katsoa olevan yhteisvastuussa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten vastaanottamisen jälkeen sovellettavasta oikeudellisesta kehyksestä johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä siten, että jos mikä tahansa näistä ei noudata velvoitteitaan, seuraamuksia voidaan määrätä kullekin näistä. Palveluntarjoajan taikka nimetyn toimipaikan tai tapauksen mukaan laillisen edustajan ei varsinkaan pitäisi voida käyttää palveluntarjoajan ja nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan välisten asianmukaisten sisäisten menettelyjen puuttumista perusteena näiden velvoitteiden noudattamatta jättämiselle. Yhteisvastuussa olemista ei pitäisi soveltaa palveluntarjoajan taikka nimetyn toimipaikan tai tapauksen mukaan laillisen edustajan sellaisten toimien tai laiminlyöntien osalta, jotka ovat seuraamuksen määräävän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti rikoksia.

(17) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jokainen palveluntarjoaja, joka on sijoittautunut niiden alueelle tai tarjoaa palvelujaan siellä, ilmoittaa kirjallisesti tämän direktiivin mukaisesti nimetyille sen jäsenvaltion keskusviranomaiselle, johon sen nimetty toimipaikka on sijoittautunut tai jossa sen laillinen edustaja asuu, nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan yhteystiedot ja kaikki niihin liittyvät muutokset. Ilmoituksessa olisi myös annettava tieto kielistä, joilla nimettyyn toimipaikkaan tai lailliseen edustajaan voidaan ottaa yhteyttä ja joihin olisi kuuluttava yksi tai useampi sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyistä virallisista kielistä, johon nimetty toimipaikka on sijoittautunut tai jossa laillinen edustaja asuu, mutta joihin voi kuulua myös muita unionin virallisia kieliä, kuten sen jäsenvaltion kieli, jossa palveluntarjoajan päätoimipaikka sijaitsee. Jos palveluntarjoaja nimeää useita nimettyjä toimipaikkoja tai nimittää useita laillisia edustajia tämän direktiivin mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällainen palveluntarjoaja ilmoittaa kunkin nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan osalta nimeämisen tai nimittämisen tarkan alueellisen soveltamisalan. Kaikkien niiden jäsenvaltioiden aluetta varten, jotka ottavat osaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin välineisiin, olisi oltava nimetty toimipaikka tai laillinen edustaja. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset osoittavat kaikki tämän direktiivin mukaiset päätöksensä ja määräyksensä palveluntarjoajan ilmoittamalle nimetyille toimipaikalle tai lailliselle edustajalle. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niille tämän direktiivin mukaisesti ilmoitetut tiedot ovat julkisesti saatavilla Euroopan rikosoikeudellisen verkoston asiaa koskevalla verkkosivulla, helpottaakseen jäsenvaltioiden välistä koordinoitua ja toisen jäsenvaltion viranomaisten mahdollisuutta käyttää nimettyjä toimipaikkoja tai laillista edustajaa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaiset tiedot päivitetään säännöllisin väliajoin. Tietoja olisi voitava myös jakaa eteenpäin, jotta helpotetaan toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta tutustua niihin, käyttämällä esimerkiksi siihen tarkoitettuja intranetsivustoja tai foorumeita ja alustoja.

- (18) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle tässä direktiivissä vahvistettuun päivään mennessä, ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä. Jäsenvaltioiden olisi myös ilmoitettava vuosittain komissiolle palveluntarjoajista, jotka eivät noudata velvoitteita, niihin kohdistetuista asiaankuuluvista täytäntöönpanotoimista ja määrättyistä seuraamuksista. Seuraamukset eivät saa missään olosuhteissa johtaa palvelujen tarjoamisen kieltämiseen pysyvästi tai tilapäisesti. Jos palveluntarjoaja tarjoaa palveluja useissa jäsenvaltioissa, jäsenvaltioiden olisi koordinoitava täytäntöönpanotoimensa. Keskusviranomaisten olisi koordinoitava toimensa johdonmukaisen ja oikeasuhteisen toimintatavan varmistamiseksi. Komission olisi tarvittaessa helpotettava tällaista koordinointia, ja sille olisi joka tapauksessa ilmoitettava rikkomistapauksista. Tällä direktiivillä ei säännellä sopimusjärjestelyjä, jotka koskevat palveluntarjoajille, nimetyille toimipaikoille ja laillisille edustajille määrättyjen seuraamusten taloudellisten seurausten siirtämistä niiden välillä.

- (19) Määrittäessään palveluntarjoajien rikkomisiin sovellettavia asianmukaisia seuraamuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat olosuhteet, kuten palveluntarjoajan taloudellinen kapasiteetti, rikkomisen luonne, vakavuus ja kesto, onko rikkominen ollut tahallista vai tuottamuksellista ja onko palveluntarjoaja asetettu vastuuseen vastaavista aiemmista rikkomisista. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota mikroyrityksiin.
- (20) Tällä direktiivillä ei rajoiteta kansallisten viranomaisten valtuuksia siviili- tai hallinto-oikeudellisissa menettelyissä, ei edes silloin, kun tällaiset menettelyt voivat johtaa seuraamuksiin.

- (21) Jotta voidaan varmistaa, että tätä direktiiviä sovelletaan johdonmukaisesti, jäsenvaltioiden välistä koordinoitua varten olisi otettava käyttöön lisämekanismia. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden olisi nimettävä yksi tai useampi keskusviranomainen, joka voi antaa muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisille tietoja ja apua tämän direktiivin soveltamisessa erityisesti silloin, kun harkitaan tämän direktiivin mukaisia täytäntöönpanotoimia. Tällä koordinoitumismekanismilla olisi varmistettava, että asianomaisille jäsenvaltioille ilmoitetaan jäsenvaltion aikomuksesta toteuttaa täytäntöönpanotoimi. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että keskusviranomaiset voivat antaa näissä tapauksissa toisilleen asiaa koskevia tietoja ja apua ja tehdä toistensa kanssa tarvittaessa yhteistyötä. Keskusviranomaisten välinen yhteistyö täytäntöönpanotoimen yhteydessä saattaa edellyttää täytäntöönpanotoimen koordinoitua eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä. Tällaisella yhteistyöllä olisi pyrittävä välttämään niin positiiviset kuin negatiivisetkin toimivaltaristiriidat. Täytäntöönpanotoimen koordinoimiseksi keskusviranomaisten olisi tarvittaessa otettava yhteyttä myös komissioon. Näiden viranomaisten velvoittaminen yhteistyöhön ei rajoita yksittäisen jäsenvaltion oikeutta määrätä seuraamuksia palveluntarjoajille, jotka eivät noudata tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan. Keskusviranomaisten nimeäminen ja niitä koskevien tietojen julkaiseminen helpottaisivat nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan nimeämistä ja tämän yhteystietoja koskevan palveluntarjoajan ilmoituksen tekemistä siihen jäsenvaltioon, johon sen nimetty toimipaikka on sijoittautunut tai jossa sen laillinen edustaja asuu. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle nimeämänsä yksi tai useampi keskusviranomainen ja komission olisi toimitettava luettelo nimetyistä keskusviranomaisista jäsenvaltioille ja asetettava se julkisesti saataville.

- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli palvelujen vapaan tarjoamisen esteiden poistamista rikosoikeudellisiin menettelyihin liittyvien sähköisten todisteiden keräämisen yhteydessä, vaan se voidaan tällaisten palvelujen rajattoman luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (23) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725¹ 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 6 päivänä marraskuuta 2019².

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

² EUVL C 32, 31.1.2020, s. 11.

- (24) Komission olisi toteutettava tämän direktiivin arviointi, jonka olisi perustuttava viiteen kriteeriin, jotka ovat tehokkuus, tuloksellisuus, merkityksellisyys, johdonmukaisuus ja unionin lisäarvo, ja tämän arvioinnin olisi oltava pohjana mahdollisten tulevien toimenpiteiden vaikutustenarvioinneille. Arviointi olisi saatettava päätökseen ... päivään ...kuuta ... [kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] mennessä, jotta direktiivin käytännön täytäntöönpanosta voidaan kerätä riittävästi tietoa. Tietoja olisi kerättävä säännöllisesti tätä direktiiviä koskevan arvioinnin tueksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt tiettyjen unionissa palveluja tarjoavien palveluntarjoajien nimettyjen toimipaikkojen nimeämiseksi ja laillisten edustajien nimittämiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sähköisten todisteiden keräämiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä antamien päätösten ja määräysten vastaanottamista, noudattamista ja täytäntöönpanoa varten.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan päätöksiin ja määräyksiin sähköisten todisteiden keräämiseksi asetuksen (EU) 2023/...⁺, direktiivin 2014/41/EU ja keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti tehdyn yleissopimuksen perusteella. Tätä direktiiviä sovelletaan myös sellaisiin sähköisten todisteiden keräämiseksi kansallisen lainsäädännön perusteella annettuihin päätöksiin ja määräyksiin, jotka jäsenvaltio osoittaa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka toimii palveluntarjoajan laillisena edustajana tai nimettynä toimipaikkana kyseisen jäsenvaltion alueella.

⁺ Virallinen lehti: lisätään asiakirjassa PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) olevan asetuksen numero.

3. Tällä direktiivillä ei rajoiteta unionin ja kansallisen oikeuden mukaisia kansallisten viranomaisten toimivaltuuksia asioida suoraan niiden alueelle sijoittautuneiden palveluntarjoajien kanssa sähköisten todisteiden keräämiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä.
4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa palveluntarjoajille tästä direktiivistä johtuvien velvoitteiden lisäksi muita velvoitteita, etenään nimettyjen toimipaikkojen nimeämistä tai laillisten edustajien nimittämistä koskevia velvoitteita, 1 kohdan mukaisia tarkoituksia varten.
5. Tätä direktiiviä sovelletaan 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyihin palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat palvelujaan unionissa. Sitä ei sovelleta yksittäisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneisiin palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat palveluja yksinomaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'palveluntarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa yhtä tai useampaa seuraaviin luokkiin kuuluvaa palvelua, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY¹ 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja rahoituspalveluja:
 - a) direktiivin (EU) 2018/1972 2 artiklan 4 alakohdassa määritellyt sähköiset viestintäpalvelut;
 - b) internetin verkkotunnus- ja IP-numerointipalvelut, kuten IP-osoitteenmuodostuspalvelut, verkkotunnusrekisteripalvelut, verkkotunnusrekisterien pitäjien palvelut sekä verkkotunnuksiin liittyvät yksityisyys- ja välityspalvelut;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

- c) muut direktiivin (EU) 2015/1535 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tietoyhteiskunnan palvelut, jotka
 - i) antavat käyttäjilleen mahdollisuuden viestiä keskenään; tai
 - ii) tekevät mahdolliseksi tallentaa tai muutoin käsitellä tietoja niiden käyttäjien lukuun, jolle palvelu tarjotaan, edellyttäen, että tietojen tallentaminen on yksi määrittävä osa käyttäjälle tarjottavaa palvelua;

2) 'palvelujen tarjoamisella jäsenvaltion alueella'

- a) sen mahdollistamista, että luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt jossakin jäsenvaltiossa voivat käyttää 1 alakohdassa lueteltuja palveluja; ja
- b) sitä, että a alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon on erityisiin tosiseikkoihin perustuviin kriteereihin perustuva olennainen yhteys; tällaisen olennaisen yhteyden katsotaan olevan olemassa, jos palveluntarjoajalla on toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai, jos tällaista toimipaikkaa ei ole, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on huomattava määrä palvelun käyttäjiä tai jos toimintoja on kohdennettu kyseiseen jäsenvaltioon;

- 3) 'unionissa palveluja tarjoavalla' sellaista,
- a) joka antaa luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille jossakin jäsenvaltiossa mahdollisuuden käyttää 1 alakohdassa lueteltuja palveluja; ja
 - b) jolla on erityisiin tosiseikkoihin perustuviin kriteereihin perustuva olennainen yhteys a alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon; tällaisen olennaisen yhteyden katsotaan olevan olemassa, jos palveluntarjoajalla on toimipaikka jäsenvaltiossa tai, jos tällaista toimipaikkaa ei ole, jos yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa on huomattava määrä palvelun käyttäjiä tai jos toimintoja on kohdennettu yhteen tai useampaan jäsenvaltioon;
- 4) 'toimipaikalla' yhteisöä, joka tosiasiallisesti harjoittaa taloudellista toimintaa määrittelemättömän ajanjakson ajan sellaisen pysyvän infrastruktuurin kautta, josta palveluntarjonta tapahtuu tai liiketoimintaa johdetaan;
- 5) 'nimetyllä toimipaikalla' toimipaikkaa, jolla on oikeushenkilöllisyys ja jonka palveluntarjoaja, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, joka ottaa osaa johonkin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun oikeudelliseen välineeseen, on kirjallisesti nimennyt 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten;

- 6) 'laillisella edustajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka palveluntarjoaja, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, joka ottaa osaa johonkin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun oikeudelliseen välineeseen, on kirjallisesti nimittänyt 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

3 artikla

Nimetyt toimipaikat ja lailliset edustajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa palveluja tarjoavat palveluntarjoajat nimeävät tai nimittävät vähintään yhden vastaanottajan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamien, todisteiden keräämistä rikosoikeudellisissa menettelyissä koskevien 1 artiklan 2 kohdassa säädettyyn soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten, jäljempänä '1 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat päätökset ja määräykset', vastaanottamista, noudattamista ja täytäntöönpanoa varten seuraavasti:
- a) sellaisten palveluntarjoajien osalta, jotka ovat sijoittautuneet unioniin ja joilla on oikeushenkilöllisyys, jäsenvaltioiden, joihin palveluntarjoajat ovat sijoittautuneet, on varmistettava, että tällaiset palveluntarjoajat nimeävät yhden tai useamman nimetyn toimipaikan, joka vastaa tämän kohdan johdantokappaleessa kuvatuista toiminnoista;

- b) sellaisten palveluntarjoajien osalta, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin ja joilla on oikeushenkilöllisyys, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset niiden alueella palveluja tarjoavat palveluntarjoajat nimittävät yhden tai useamman laillisen edustajan, joka vastaa tämän kohdan johdantokappaleessa kuvatuista toiminnoista jäsenvaltioissa, jotka ottavat osaa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin välineisiin;
- c) sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien osalta, jotka eivät ota osaa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin välineisiin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset niiden alueella palveluja tarjoavat palveluntarjoajat nimittävät yhden tai useamman laillisen edustajan, joka vastaa tämän kohdan johdantokappaleessa kuvatuista toiminnoista jäsenvaltioissa, jotka ottavat osaa tällaisiin välineisiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettut vastaanottajat

- a) ovat sijoittautuneet sellaiseen jäsenvaltioon tai asuvat sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa palveluntarjoajat tarjoavat palvelujaan; ja
- b) voivat olla täytäntöönpanomenettelyjen kohteena.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat päätökset ja määräykset on osoitettu nimetyille toimipaikalle tai lailliselle edustajalle, joka on nimetty tai nimitetty tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tätä tarkoitusta varten.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle tai jotka tarjoavat palveluja siellä, antavat nimetyille toimipaikoilleen ja laillisille edustajilleen tarvittavat valtuudet ja resurssit jäsenvaltiolta vastaanotettujen 1 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten noudattamiseksi. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet nimetyt toimipaikat tai niiden alueella asuvat lailliset edustajat ovat saaneet palveluntarjoajilta tarvittavat valtuudet ja resurssit kyseisten jäsenvaltiolta vastaanotettujen päätösten ja määräysten noudattamiseksi ja että nämä tekevät yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kyseisten päätösten ja määräysten vastaanottamisen jälkeen, sovellettavan oikeudellisen kehyksen mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sekä nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan että palveluntarjoajan voidaan katsoa olevan yhteisvastuussa 1 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien päätösten ja määräysten vastaanottamisen jälkeen sovellettavasta oikeudellisesta kehyksestä johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä siten, että jos mikä tahansa näistä ei noudata velvoitteitaan, seuraamuksia voidaan määrätä kullekin näistä. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että palveluntarjoaja taikka nimetty toimipaikka tai tapauksen mukaan laillinen edustaja ei voi käyttää palveluntarjoajan ja nimetyn toimipaikan tai laillisen edustajan välisten asianmukaisten sisäisten menettelyjen puuttumista perusteena näiden velvoitteiden noudattamatta jättämiselle. Yhteisvastuuta ei sovelleta palveluntarjoajan tai nimetyn toimipaikan tai tapauksen mukaan laillisen edustajan sellaisiin toimiin tai laiminlyönteihin, jotka ovat seuraamukset määräävän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti rikoksia.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka tarjoavat palveluja unionissa ... päivänä ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä], ovat velvollisia nimeämään nimetyt toimipaikat tai nimittämään lailliset edustajat ... päivään ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] mennessä ja että palveluntarjoajat, jotka alkavat tarjota palveluja unionissa ... päivän ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen, ovat velvollisia nimeämään nimetyt toimipaikat tai nimittämään lailliset edustajat kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona ne alkavat tarjota palveluja unionissa.

4 artikla

Ilmoitukset ja kielet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen palveluntarjoaja, joka on sijoittautunut niiden alueelle tai tarjoaa palveluja siellä, ilmoittaa kirjallisesti 6 artiklan mukaisesti nimetylle sen jäsenvaltion keskusviranomaiselle, johon sen nimetty toimipaikka on sijoittautunut tai jossa sen laillinen edustaja asuu, toimipaikan tai laillisen edustajan yhteystiedot ja kaikki niihin liittyvät muutokset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on täsmennettävä yksi tai useampi neuvoston asetuksessa N:o 1¹ tarkoitettu unionin virallinen kieli, jolla lailliseen edustajaan tai nimettyyn toimipaikkaan voidaan ottaa yhteyttä. Näihin kieliin on kuuluttava yksi tai useampi sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyistä virallisista kielistä, johon nimetty toimipaikka on sijoittautunut tai jossa laillinen edustaja asuu.
3. Jos palveluntarjoaja nimeää useita nimettyjä toimipaikkoja tai nimittää useita laillisia edustajia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset palveluntarjoajat täsmennävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa kyseisten nimettyjen toimipaikkojen tai laillisten edustajien nimeämisen tai nimittämisen tarkan alueellisen soveltamisalan. Ilmoituksessa on täsmennettävä yksi tai useampi unionin tai jäsenvaltioiden virallinen kieli, jolla kuhunkin nimettyyn toimipaikkaan tai lailliseen edustajaan voidaan ottaa yhteyttä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille tämän artiklan mukaisesti ilmoitetut tiedot asetetaan julkisesti saataville Euroopan rikosoikeudellisen verkoston asiaa koskevalla verkkosivulla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä tiedot päivitetään säännöllisin väliajoin. Näitä tietoja voidaan jakaa eteenpäin, jotta helpotetaan toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta tutustua niihin.

¹ Neuvoston asetusta N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

5 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin 3 ja 4 artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä. Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava vuosittain komissiolle palveluntarjoajista, jotka eivät noudata velvoitteita, niihin kohdistetuista asiaankuuluvista täytäntöönpanotoimista ja määrätyistä seuraamuksista.

6 artikla
Keskusviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä omien oikeusjärjestelmiensä mukaisesti yksi tai useampi keskusviranomainen varmistamaan, että tätä direktiiviä sovelletaan johdonmukaisella ja oikeasuhteisella tavalla.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti nimeämänsä keskusviranomainen tai keskusviranomaiset. Komissio toimittaa luettelon nimetyistä keskusviranomaisista edelleen jäsenvaltioille ja asettaa sen julkisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden keskusviranomaiset koordinoivat toimensa ja tekevät yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa komission kanssa sekä antavat asiaankuuluvia tietoja ja apua toisilleen tämän direktiivin soveltamiseksi johdonmukaisella ja oikeasuhteisella tavalla. Tällaisen koordinoinnin, yhteistyön ja tietojen antamisen ja keskinäisen avunannon on katettava erityisesti täytäntöönpanotoimet.

7 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [30 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Arviointi

Komissio tekee ... päivään ...kuuta ... [kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] mennessä arvioinnin tästä direktiivistä. Komissio toimittaa arviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Arviointi toteutetaan paremmasta sääntelystä annettujen komission suuntaviivojen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

10 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja